

भ० ददैरित्यादि । कश्चेतयश्चेतनावान् जनोऽर्थादिरही वाते
 हेतुभिर्ज्वलान स्यात् अग्निरिव न भवति वायुमिश्रेतःसन्तोषात्
 सर्व्वएव ज्वलो दीप्तिमान् स्यादिति वा केवलं मदिधानां विरहि
 णां कष्टमित्याह मादृग्भ्योदुःखस्य ददैर्दीप्तभिः यतः उत्तममा
 मोदं पुष्पसम्बन्धिनं धायैर्धारयद्भिः कचिद्विशेषेऽपि सामान्य
 प्रवृत्तिरिति न्यायात् ढधेकतीति कर्मणि षष्ठीं वाधित्वा कर्मकि
 येत्यादिना द्वितीया तनोर्देहस्य लिप्यैर्लेपकारिभिरिव दद
 दाने पचादित्वादन् अहमिव दृश्यते इति तदादिभवत्समाने
 त्यादिना कर्मणि क्तिप् श्रेङ्गाङुधाङ्गुधारणे पुष्टौ दासंश्चक
 त्वात् श्वसव्यधेन तनदावहसइति नः यन्त्रित्कृदिष्टातः त्रिलि
 पौशपत्रलेपे साहिसातीत्यादिना शः मुचादित्वात् नुण् चितक
 ङ्गज्ञाने इत्यस्मात् अभिधानात् शः धेट्टदृशेत्यत्र योगविभाग
 इत्यन्ये साहिसातीत्यादौ चेतीति लिपिकरप्रमादात् पतितमि
 त्यन्ये जज्वलज्वलनलिषोः दुनीभूज्वलेत्यस्याप्रवृत्तिपक्षे पचा
 दित्वादन् ॥ ७६ ॥

अवश्यायकणासावाश्चारुमुक्ताफलत्विषः । कुर्व्व
 न्ति चित्तसंस्त्वावं चलत्पर्णाग्रसम्भृताः ॥ ८० ॥

ज०म० अवश्यायेत्यदि । अवश्यायतइत्यवश्यायः तस्य कणाविन्दवः
 आसवन्तीत्यासावाःचरन्तः श्याङ्गधेति णः कर्त्तरि तयोर्विशेषण
 समासे राजदन्तादिति परनिपातः ते कुर्व्वन्ति चित्तसंस्त्वावं संस्त्व